

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ

“Ey inananlar! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez.” [Maide 51]

Son haftalarda Tunus, Avrupalı yetkililerin ziyaretine tanık oldu. 11 Haziran 2023 Pazar günü İtalya Başbakanı Georgia Meloni (bir hafta içinde ikinci ziyareti), Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen ve Hollanda Başbakanı Mark Rutte eşliğinde Tunus’u ziyaret etti. Bu ziyaretler, Tunus’un çöküşünün tüm Avrupa’yı etkileyeceği uyarısında bulunan açıklamalarla aynı zamana denk geldi. Yanı sıra kendi şartlarını ve nüfuzunu dayatmak için IMF’yi kullanan ABD’li yetkililer de açıklamalar yaptılar. Böylece Tunus, dış müdahalelerin yuvası ve uluslararası rekabetin bir sahnesi haline geldi. Bu Avrupa ziyaretlerinden sonra yapılan açıklamalarda öne çıkan en önemli şey şudur:

- Avrupa’ya göçü azaltmak için Tunus’a yardım sağlanması.
- Yenilenebilir enerji alanında Tunus’un Avrupa’ya bağlanması.
- IMF ile müzakerelerinde Tunus’un desteklenmesi.

Bu anlaşmalar, yakın bir tehlikedir ve hatta Tunus’a karşı bir saldırganlıktır ve bunu açıklamak için aşağıdaki hususları hatırlıyoruz:

1- Avrupa’da Tunus da dahil olmak üzere Afrika ülkelerini sömürgeleştiren büyük ülkeler yer almaktadır. Avrupalılara göre Tunus sömürgeleştirilmesi gereken bir ülkedir ve hâlâ da öyledir. Sömürgecilerin (askerlerinin) Tunus’tan çıkması, sömürgeciliğin yöntemlerinde bir değişikliktir. Zira Tunus’un sömürgeciye bağımlılığı devam etmektedir. Bu mesele sadece Batıların zihniyetinde değil, Tunuslu siyasetçilerin zihniyetinde de yerleşiktir. Tunuslu politikacılar, Tunus’u küçük bir ülke olarak görmektedirler, yardım almadan ayakta kalamayacağını ve bu yardımın ağırlıklı olarak Avrupa’dan olması gerektiğini düşünüyorlar. Buna göre Avrupa ile Tunus arasındaki ilişki sömürgecilik temeline dayanmaktadır.

2- Sömürgeci Avrupa, sömürgelerini en iğrenç şekilde istismar etmiş, savaşlarında Tunuslu gençleri canlı kalkan olarak kullanmıştır. Savaşlarının sona ermesiyle de Avrupa, savaşın yıkımını yeniden inşa etmek için Mağrip, Afrika ve Sahra altı Afrika ülkelerinden gelen göçmen işçilere kapılarını açmıştır. İşi bittiğinde de onlardan kurtulmak için çalışmış, yüzlerine kapıları kapatmıştır. Avrupa, her günü duvarlarını yükseltmektedir, Mağrip ve Sahra altı ülkelerindeki milyonlarca insanı istenmeyen kişiler olarak ilan etmiştir. Bu durum, tüm trajedileriyle yaşanan düzensiz göçün artmasını sağlamıştır. Hatta ülkemizin denizlerinden ölü kokuları yükselmeye başlamıştır.

Dolayısıyla göç meselesi, ülkeleri sömürgeleştirme, yağmalama ve halklarını yoksullaştırma meselesidir. Ülkeler dar gelmiş, onurlu bir yaşam arayışıyla ülkelerini terk etmeye karar vermişlerdir. Aynı zamanda mesele, siyaseti Avrupa’ya bağımlılık olarak gören yöneticiler meselesidir. Buna göre Avrupalıların sözde Tunus’a sağladıkları “yardımlar”, aslında “askeri” güvenlik finansmanından başka bir şey değildir. Böylece Tunus, düzensiz göçle “mücadele” edecek, göçmenleri sınır dışı etmede Avrupalıların yükünü omuzlayacaktır. Buna göre Tunus, Avrupa kıtasının güneyini korumak için bir güvenlik karakoluna dönüşecektir.

Tunus’un enerji alanında Avrupa’ya bağlanması ise, daha bir faciadır. Bu sadece daha fazla yağma ve kontrol ve daha fazla bağımlılık ve zül demektir. Yenilenebilir enerji programı kötü

niyetli, şeytani bir programdır. Bu sayede daha fazla uluslararası şirket, yenilenebilir enerji kaynaklarını kontrol etmek için ülkeye sızacak, yenilebilir enerjiyi kontrolü edeceklerdir. Bilindiği gibi tüm araştırmalar, bu yüzyılın sonundan önce fosil enerjinin tükeneceğini vurgulamaktadır. Kaldı ki Kuzey Afrika, Avrupa için ideal bir alternatif enerji kaynağı olacaktır. Tunus sadece ucuz işgücü ve Avrupa için altyapı sağlayacaktır. Açığı, yoksulluğu ve bağımlılığı artıran ölümcül krediler yoluyla bu altyapının maliyetini kat be kat Tunuslular karşılayacaklardır.

Avrupalıların IMF ile anlaşmaya varılması çağrısında bulduklarına tanık olduk. Bu bağlamda Tunus cumhurbaşkanının IMF'nin dayatmalarını reddettiği ve dayatmasız bir anlaşma istediği propagandası yapılmaktadır. Tabloya göre sanki içerideki ve dışarıdaki herkes, isteksiz görünenin ve savsaklayanın cumhurbaşkanı olduğunu sanıyor. Gerçek şu ki cumhurbaşkanı isteksiz değil, çünkü isteksiz olan ilk başta IMF ile masaya oturmaz. IMF ile anlaşmaya varmak, zorunlu olarak şartlarına boyun eğmek demektir, Cumhurbaşkanı Kais Said bunu biliyor. Buna rağmen hükümeti ve bakanları IMF uzmanlarıyla görüştü. Nihayet Tunus için bir program hazırlandı ve 2022 Ekim ayı ortalarında uzmanlar düzeyinde mutabakata varıldı. Ancak işin aslı şudur, cumhurbaşkanı anlaşmayı reddetmemektedir, IMF anlaşmayı tamamlamak istemiyor. Çünkü kamu kurumlarını satılmasını, belirli bir takvime göre temel gıda maddeleri ve akaryakıttan sübvansiyonların kaldırılmasını istemektedir. Cumhurbaşkanı ise şu anda uygulanması imkânsız olduğu gerekçesiyle bu adımı "reddetmektedir". Bakanlar IMF'ye bir öneri sundular, 2024'ten başlamak üzere 2026'da kadar akaryakıt sübvansiyonlarının kademeli olarak kaldırılmasını vaat ettiler. Bu, IMF yönetimini ertelemeye ikna etmek için müzakerelerin halen devam ettiğini gösteriyor. Bu bağlamda Avrupa, IMF yönetimi ile müzakerelerde Tunus'u "destekleme" çabasıdadır, Avrupa, Tunus'un anlaşmayı kabul etmesini ve anlaşmaya uymasını istiyor ve uygulanabilmesi için IMF'nin biraz esneklik göstermesini arzuluyor.

Tunus'un bu konudaki çıkarı ne? Peki isteksizlik ve meydan okuma nerede? Ülkenin satıldığını görüyoruz, ama istemezük görüntüsünde. Özgür bir dünyaya angaje olan demokrat olarak daha önce ülke zaten satılmıştı.

Ey Tunus halkı! Ey Müslümanlar! Ülkenizin bir devletçikten, yeni eski sömürgeci Avrupa'ya ait salt bir sınır "merkezi"ne nasıl dönüştüğüne her gün tanık oluyorsunuz. Bu işte tehlikeli olan, bu meselenin içi boş bir söylem ışığında cereyan etmesidir. İçi boş retorikler, özgürlük, egemenlik ve bağımsızlıktan neredeyse kopuk değildir. Gerçek değişim, eylemsiz sözler değildir. Cumhurbaşkanı tarafından duyduğumuz sözler, eylemler ve "anlaşmalar" ile çelişmektedir. Cumhurbaşkanı bağımsızlık ve egemenlikten dem vururken aynı zamanda Tunus'un içişleri hakkında görüşmek üzere Avrupalı liderleri kabul ettiğini ve ülke işlerine ortak ettiğini görüyoruz. Hatta son haftalarda gördüklerimiz, Tunus meselesinin Tunus'un da katılımıyla bir Avrupa meselesine dönüştüğünü kanıtıyor. İtalya'nın Tunus'taki mali krizle ne ilgisi var? İçsel bir mesele değil mi? Avrupa Birliği Ekonomi Komiseri Paolo Gentiloni'nin (8 Haziran 2023 Perşembe günü Nova haber ajansına yaptığı açıklamada olduğu gibi) Tunus'un istikrarı ve temerrüde düşmesi hakkında konuşmasına kim izin verdi?

Bağımsızlık nerede? Gentiloni, "Komisyonun IMF programına eklenecek hazır bir programı var" ve "Yeni bir IMF programı için çalışıyoruz" demedi mi? Avrupalı yetkili, IMF ve Avrupa Birliği tarafından belirlenenler de de dahil olmak üzere Tunus için geliştirilen ekonomik programlardan bahsediyor. Sonra Avrupa Birliği, Tunus'a görevi ekonomik işler olan daimî bir yetkili daha atadı, (izleme, takip veya kontrol?) Fark etmez. Peki egemenlik nerede? Tunus'un kaderini neden Avrupalılar belirliyor? Bu Tunus'a karşı bariz bir saldırı değil mi?

Ey Tunus halkı! Ey Müslümanlar! Avrupa yeni bir eski sömürgecidir, liderlerinin ülkemizi ziyareti, devam etmekte olan saldırıdan başka bir şey değildir, ülkemizde ağırlanmaları ve ülkemize girmeleri, saldırmak isteyen bir düşmanı ülkemize sokmaktır. Sessiz mi kalacaksınız?

Özgürlük için devrim yapmadınız mı? Ne oluyor bize? Ülkemiz her geçen gün daha bağımlı ve daha zelil bir hale gelirken niye sessiz kalıyoruz? Tunus'u düşman yuvası yapan cılız bir otoriteye neden sessiz kalıyoruz?

Biz Müslümanız, izzetimiz İslam'dadır, başka yerde izzet ararsak, Allah bizi zelil kılacaktır. Dilerseniz Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın şu sözünü hatırlayın:

“وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ” **Halbuki asıl üstünlük, ancak Allah'ın, Peygamberinin ve müminlerindir. Fakat münafıklar bunu bilmezler.** [Münafikun 8]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Tunus Vilayeti

H. 26 Zilkade 1444

M. 15 Haziran 2023

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com